

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΚΟΙΝΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Τελες Δ/νση Σταδίου 29
Τηλεφωνικό κωδικός 10110-Αθήνα
Τηλέφωνο 210-3368134-35-36
E-mail diad@ggka.gr

Αθήνα 21 / 02 / 2013

Αρ. Πρωτ.: Φ.1500/413/2013

ΕΤΑΜ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Αριθμ. Πρωτ. 41139

Ημερομηνία 26/2/2013

Δ/νση Γ.Δ.Α.Υ

ΠΡΟΣ

ΙΚΑ ΕΤΑΜ- ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΑΡΟΧΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΥ 8
102 41 ΑΘ-ΗΝΑ

Γ.Δ.Α.Υ
b

26 ΦΕΒ. 2013

Εφαρμογή διατάξεων διαδοχικής ασφάλισης

Σύμφωνα με τις διατάξεις του αρθ.2 του ν.δ.4202/61 όπως ισχύουν μετά τη τροποποίησή τους με τις διατάξεις του αρθ.9 του ν.1405/83, του αρθ. 14 του ν.1902/90 και του **αρθ.5 του ν.3863/2010**:

1.Τα πρόσωπα τα οποία ασφαλίθηκαν διαδοχικά σε περισσότερους από έναν ασφαλιστικούς οργανισμούς, δικαιούνται σύνταξη από τον τελευταίο οργανισμό, στον οποίο ήταν ασφαλισμένα κατά την τελευταία χρονική περίοδο της απασχόλησής τους, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του οργανισμού αυτού, εφόσον πραγματοποίησαν στην ασφάλισή του:

- πέντε ολόκληρα έτη ή χίλιες πεντακόσιες ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων όμως 20 μήνες ή 500 ημέρες κατά την τελευταία πενταετία πριν την διακοπή της απασχόλησής ή την υποβολή αίτησης για την κρίση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος.
- εάντα μήνες ή χίλιες ημέρες εκ των οποίων όμως 12 μήνες ή 300 ημέρες αντίστοιχα κατά την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της απασχόλησής ή την υποβολή της αίτησης για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας ή θανάτου.

Ος νομοθεσία του οργανισμού για την εφαρμογή της παραγράφου αυτής καθώς και των επομένων παραγράφων, νοούνται οι διατάξεις που ορίζουν τον απαιτούμενο για τη συνταξιοδοτητέο χρόνο, την ηλικία την αναπηρία και το θάνατο.

Ειδικές διατάξεις, που αφορούν στην ύπαρξη ενεργού ασφαλιστικού δεσμού, στην συμπλήρωση του ορίου ηλικίας σε δεδομένο χρόνο σε σχέση με το χρόνο διακοπής της απασχόλησής, στην παραγραφική περίοδο δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

2.Αν ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του τελευταίου Οργανισμού τις ονωτέρες ημέρες (1500-500 και 1000-300), αλλά στη περίπτωση αυτή δεν έχει πραγματοποιήσει τις απαιτούμενες από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού χρονικές προϋποθέσεις ασφάλισης για τη συνταξιοδοτητέο του λόγω γήρατος ή αναπηρίας ή των μελών της οικογένειάς του λόγω θανάτου ή δεν πραγματοποίησε στην ασφάλισή του τελευταίου οργανισμού τις 1500-500 και 1000-300 την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της ασφάλισής ή την υποβολή της αίτησης, δικαιούνται σύνταξη αυτός ή τα μέλη της οικογένειάς του από τον οργανισμό, στην ασφάλισή του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή της ασφάλισής, στον οποίο δεν περιλαμβάνεται ο τελευταίος εφόσον:

- ο ασφαλισμένος που αιτείται τη συνταξιοδοτητέο του λόγω γήρατος ή αναπηρίας έχει συμπληρώσει το όριο ηλικίας ή είναι ανάπηρος με το ποσοστό αναπηρίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού.

β. Άλλωθύνται όλες οι προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού με τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης.

3. Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού, στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης, τότε το δικαίωμα του ασφαλισμένου κρίνεται από τους άλλους οργανισμούς, στους οποίους ασφαλίθηκε κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας, εκτός από τον τελευταίο.

Αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης που προβλέπει η νομοθεσία όλων των οργανισμών, στους οποίους ασφαλίθηκε πριν από τον τελευταίο, τότε ο τελευταίος οργανισμός είναι αρμόδιος για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του 1000 ημέρες εργασίας ή 40 μήνες ασφάλισης, εκ των οποίων 300 ημέρες εργασίας ή 12 μήνες ασφάλισης αντιστοίχως την τελευταία πενταετία και για την κριση του δικαιώματος σύνταξης λόγω αναπηρίας και θανάτου, εφόσον ο ασφαλισμένος έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλισή του οποτεδήποτε 300 ημέρες εργασίας.

4. Όλοκληρος ο χρόνος της διαδοχικής ασφάλισης υπολογίζεται από τον αρμόδιο για την κριση της σύνταξης οργανισμό ως χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλισή του, τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον καθορισμό της σύνταξης και δεν είναι δυνατή η προσπίεση μόνο μέρους του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση του κάθε οργανισμού.

Θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος σε διαδοχικά ασφαλισμένους.

Οι περί διαδοχικής ασφάλισης διατάξεις εφαρμόζονται μόνο όταν επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος (γήρας, αναπηρία, θάνατος) και εφόσον ο ασφαλισμένος επικαλεσθεί ουτις (Μεταλλικός «Η εξέλιξη του θεσμού της διαδοχικής ασφάλισης εκδ. 1982» σελ. 11: Σ.Ε. 771/1967, 662/1971, 3706/72, 473/73 ΕΔΚΑ Θ σελ 263, σελ 488, Κ σελ. 334 Απόφαση Υπ. Κοιν. Υπηρεσιών Β2/61/3/532/1978) και όχι προ της επέλευσης αυτού (Πετρόγλου «Δίκαιο Κοινωνικής Ασφάλισης, Τόμος Β, 1974, σελ. 556, Ε.Κ.Κ. Θ' Σ.Ε. 771/1967 σελ. 263)

Η εφαρμογή των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης είναι προαιρετική, καθώς τέθηκαν επ' ωφελεία του ασφαλισμένου και ως εκ τούτου στερούνται υποχρεωτικότητας. Πρέπει να ζητηθεί εγγράφως με την αίτηση συνταξιοδότησης ή με άλλη μεταγενέστερη. (Χατζηδημητρίου-Ψηλού, «Ασφαλιστική Νομοθεσία» Ιανουάριος 1991, σελ. 837).

Βασική ή προϋπόθεση για την εφαρμογή των αρχών της διαδοχικής ασφάλισης είναι η επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου, οπότε ο απονέμων την παροχή Οργανισμός υποχρεούται να υπολογίσει ενιαίως τον διαδοχικά διανυθέντα χρόνο ως διανυθέντα σε αυτόν, τόσο για την θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για τον καθορισμό του ποσού της σύνταξης. (Πετρόγλου «Δίκαιο Κοινωνικής Ασφάλισης, Τόμος Β, 1974, σελ. 555/6, ΕΔΚΑ ΙΓ' Σ.Ε. 662/1971 σ. 488)

Η θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος ενεργείται επί τη βάση των οργανικών διατάξεων του οργανισμού, που απονέμει τη σύνταξη, ο οποίος κρίνει το δικαίωμα του ασφαλισμένου για τον κίνδυνο που προβλέπει η νομοθεσία του. Εφόσον λοιπόν πληρούνται οι προϋποθέσεις της αρμοδιότητας, τότε άμεσα ο διαδοχικά διανυθείς χρόνος ασφάλισης, συνυπολογίζεται ενιαίως ως χρόνος πραγματικής ασφάλισης, τόσο για τη θεμελίωση δικαιώματος σε σύνταξη όσο και για το καθορισμό του ποσού.

Ως εκ τούτου, πριν επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος (γήρας, αναπηρία, θάνατος) ούτε η αίτηση συνταξιοδότησης υποβάλλεται ούτε ο χρόνος διαδοχικής ασφάλισης μεταφέρεται (Χατζηδημητρίου-Ψηλού, «Ασφαλιστική Νομοθεσία» Ιανουάριος 1991, σελ. 837, ΣτΕ 662/71, 3056/83 ΕΔΚΑ 1982 σ. 276, 1336/83 Δ.ΤΕΒΕ 1983 σελ. 160).

1) Ο ασφαλιστικός κίνδυνος επέρχεται μόνο μία φορά - και είναι αυτός μόνο όταν ο ασφαλισμένος τελεί σε ασφαλιστική σχέση με τον τελευταίο οργανισμό.

Με τις διατάξεις της περ. 1 της παρ. 1 του αρθ.2 του ν.δ.4202/1961, όπως ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του με διατάξεις του αρθ.9 του ν.1405/1983, του 14 του ν.1902/1990 και του αρθ 5 του ν.3863/2010, δικιτηρείται η αρχή της απονομής σύνταξης υπό του τελευταίου Οργανισμού επί τη βάση της νομοθεσίας του τοι.

Για να εξετασθεί η ασφαλιστική περίπτωση από τον τελευταίο οργανισμό θα πρέπει:

1. Να επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος
2. Να υπάρχει η προϋπόθεση για τη κρίση της αρμοδιότητας
3. Να γίνει συνυπολογισμός όλου του χρόνου διαδοχικής ασφάλισης και να ερευνηθεί αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του αρμόδιου Οργανισμού για τη χορήγηση της απαιτούμενης παροχής.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5, του ν. 3863/10 ο τελευταίος Οργανισμός με την υποβολή της αίτησης γήρατος από τον ασφαλισμένο υποχρεούται να διαπιστώσει αν έχει επέλθει κατά τη νομοθεσία το ασφαλιστικός κίνδυνος, δηλαδή για το γήρας η συμπλήρωση του ορίου ηλικίας (ενός εξ αυτών της νομοθεσίας του), αν έχουν συμπληρωθεί οι 1.500 η. α. εκ των οποίων οι 500 ή 1.000 εκ των οποίων οι 300 η. α. την τελευταία πενταετία και στη συνέχεια εάν πληρούνται οι κατά περίπτωση προϋποθέσεις της νομοθεσίας του (ημέρες ασφάλισης, κ.λ.π.) για την απονομή της σύνταξης.

Κατά τη διαπίστωση του δικαιώματος προς παροχή συνυπολογίζεται ολόκληρος ο χρόνος και όχι μόνο μέρος του χρόνου, με σκοπό να μην γίνεται κατακερματισμός του διανυθέντος χρόνου σε ένα Φορέα ασφάλισης, προκειμένου να αποφεύγονται οι καταστρατηγήσεις για την απόληψη τρισεπίστων συντάξεων της μιας, χρησιμοποιώντας το θεσμό της διαδοχικής ασφάλισης.

Κατέκλυτο διότι με τη παρ.4 του αρθ.14 του ν.1902/1990 που παρέμεινε ως έχει και στο αρθ.5 του ν.3863/10, συμπληρώθηκαν οι έως τότε ισχύουσες διατάξεις, ορίζοντας πλέον ρητώς και δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση ώστε να μην δημιουργούνται αμφισβητήσεις, ότι στη διαδοχική ασφάλιση πρέπει ετράται ολόκληρος ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση κάθε Οργανισμού και όχι μέρος αυτού (Βλ. ειρηγητική έκθεση αρθ. 14 ν.1902/90).

Η υποβολή αίτησης συνταξιοδότησης δεν αποτελεί προϋπόθεση ή αποδεικτικό στοιχείο της κτήσης του σχετικού δικαιώματος, ούτε δε συστατικό αυτού στοιχείο αλλά συνιστά την άσκηση του κτήντος ή μη δικαιώματος, διότι αποτελεί αφ' ενός μεν την αφετηρία για την έναρξη της διαδικασίας διαπιστώσεως της συνδρομής των προϋποθέσεων του Νόμου προς συνταξιοδότηση, αφ' ετέρου δε άνευ αυτής δεν είναι δυνατή να αρχίσει η καταβολή της σύνταξης (ΣτΕ 241/87 ΕΔΚΑ 1987 σελ. 278, ΣτΕ 1528/87 ΕΔΚΑ 1987 σελ. 474, ΣτΕ 3048/85 ΕΔΚΑ 1986 σελ. 94, ΣτΕ 4337/85 ΕΔΚΑ 1986 σελ. 310), 662/73, 224/63, αρ. πρ. πτ. 187/64, 161/64). Επιπλέον αν η υποβολή αίτησης συνταξιοδότησης στον τελευταίο Φορέα, δεν εμπεριέχει ρητώς αίτημα εξέτασής της βάσει των διατάξεων της διαδοχικής δεν επιτρέπεται η απ' επιγγελτή εξέτασή της με τις διατάξεις αυτές (ΣτΕ 3703/09, 170/09).

Συνεπώς, η επίκληση προ της επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου του χρόνου ως ενιαίου, είναι εκτός των ρητών διατάξεων του θεσμού της διαδοχικής ασφάλισης και με τη μορφή των υποβαλλόμενων προσαίτιγμάτων θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε καταστρατηγήσεις και κατευθυνέ με τη ασφάλιση.

Παρέκει δε η υποχρέωση της υπηρεσίας να απαντά για παραδείγματα με υποθετικές περιπτώσεις με ασφαλιστική διατύπωση, χωρίς αναφορά των διατάξεων που διέπουν κάθε παράδειγμα και χωρίς να έχει ακολουθηθεί η δέουσα διοικητική διαδικασία με υποβολή ερωτήματος από το τμήμα στις Νομικές Υπηρεσίες, σύμφωνα με τις α.π.ΦΔ2/27/7-2-86 και α.π.οικ.28900/141/25-11-2011 εγκύκλιος οδηγίες του Υπουργείου.

Ως εκ τούτου, δεν έπρεπε εξαρχής να τεθούν εκ μέρους του Τμήματος Διαδοχικής Ασφάλισης του ΙΚΑ τα ερωτήματα των εγγράφων Γ23/5/30-4-2012, Γ23/3/6-3-2012 Γ23/5/8-6-2011 & Γ23/28/22-9-10, πάλι δε μάλλον όταν τέτοια ζητήματα έχουν αποσαφηνιστεί με το αριθ. 10703/11-12-1391 έγγραφο του Γραφείου Νομικού Συμβούλου του ΙΚΑ προς όλες τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ.

Η «κατοχύρωση» συνταξιοδοτικού δικαιώματος του φορέα στον οποίο υπάγονται οι ασφαλισμένοι.

Με τις διατάξεις του άρθρου 10, του ν. 3863/10, και της υποπαράγραφου ΙΑ.4 της παρ. 5 του ν. 4093/12, «... ασφαλισμένοι των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Πρόνοιας, οι οποίοι μέχρι 31-12-2012 έχουν κατοχυρώσει ή κατοχυρώνουν τις κατ' έτος προβ. επόμενες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, όπως αυτές καθορίζονται με το άρθρ. 10 του ν.3863/2010 (Α 11), όπως ισχύει, ή από προγενέστερες γενικές ή άλλες διατάξεις, δύνανται να συνταξιοδοτηθούν με τις προϋποθέσεις του ορίου ηλικίας και του χρόνου ασφάλισης που κατά περίπτωση κατοχυρώνουν».

Η τήρηση ρύθμιση με τον ν.3863/2010 έγινε για να διαφυλαχτούν τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα - δικαιώματα των ασφαλισμένων που ήταν κοντά στη συνταξιοδότηση με τους προγενέστερους νόμους - κατά τη σταδιακή αύξηση των ορίων ηλικίας όπως διαμορφώθηκαν για τα έτη 2011 και 2012, όπως προκύπτει από τις ρητές διατάξεις του νόμου.

- Η ύπν ιτότητα να κατοχυρώνει ο ασφαλισμένος συνταξιοδοτικό δικαίωμα, αφορά στους ασφαλισμένους του κ.ε.ε Φορέα με τις διατάξεις του αρθ.10 του ν.3863/2010 που τελούν σε ασφαλιστική σχέση με αυτόν κατά τη συγκεκριμένη περίοδο κατοχύρωσης των κατά περίπτωση προϋποθέσεων της νομοθεσίας του. Ως εκ τούτου, κρίσιμο στοιχείο για να κατοχυρώσει ο ασφαλισμένος τις κατ' έτος προϋποθέσεις αποτελεί ο φορέας που κατά περίπτωση υπάγεται ο ασφαλισμένος, καθόσον αναλόγως του Φορέα που ασφαλίζεται κάποιος ζητούνται και εξετάζονται κατά περίπτωση διαφορετικές προϋποθέσεις.

Οι οριζόμενες κατ' έτος προϋποθέσεις –όπως διαμορφώθηκαν για τα έτη 2011 και 2012 – εφόσον συ. υπ έρχουν για τα έτη αυτά, οδηγούν πλέον σε θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Η εφαρμογή των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης γίνεται κατόπιν της επέλευσης του ασφαλιστικού κινήσιου στο τελευταίο Οργανισμό που τελεί σε ασφαλιστική σχέση ο ασφαλισμένος, ο οποίος σε περίπτωση που είναι και αρμόδιος να απονεμίει τη σύνταξη, προβαίνει στην εντοσίση του χρόνου για να διαπιστωθεί αν θεμελιώνει ο ασφαλισμένος δικαίωμα σε σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του. Συνεπώς, στο στάδιο αυτό έχει ήδη συντελεστεί ή/και ολοκληρωθεί το στάδιο των κατοχυρώσεων στο Φορέα με τον οποίο ο ασφαλισμένος είχε ασφαλιστική σχέση.

Οι Οργανισμοί είναι ex lege υπεύθυνοι για την ορθή εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας τους, όπως έχει θερμοθετηθεί με το αρθ.10 του ν.3863/2010 και της υποπαράγραφου ΙΑ4 του ν.4093/2012.

- Αντιφερόμενοι λοιπόν στα ερωτήματά σας για ασφαλισμένους, που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του ΙΚΑ.-Ε.Τ.Α.Μ, στη συνέχεια στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ, στην περίπτωση που έχει ενεργοποιηθεί εκ νέου η ασφαλισή τους στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., κατά τα έτη 2011-2012, δύνανται να κατοχυρώνουν τις κατά τα έτη αυτά οριζόμενες προϋποθέσεις της νομοθεσίας σας εφόσον πληρούν τις κατά περίπτωση προϋποθέσεις για την κατοχύρωση που ορίζονται με τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3863/2010 για τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ. Η κατοχύρωση δεν μπορεί να λειτουργεί αναδρομικά για προϋποθέσεις άλλου φορέα εκ αυτού στον οποίο ήταν ασφαλισμένοι.

Όπως δε ορίζεται με τις διατάξεις της υποπαράγραφου ΙΑ.4 του ν. 4093/12, οι ασφαλισμένοι των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Πρόνοιας, οι οποίοι μέχρι 31-12-2012 έχουν κατοχυρώσει ή κατοχυρώνουν τις κατ' έτος προβλεπόμενες

τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, όπως αυτές καθορίζονται με το άρθρο 10 του ν.3813/2010 (Α' 115), όπως ισχύει, ή από προγενέστερες γενικές ή άλλες διατάξεις, δύνανται να συνταξιοδοτηθούν με τις προϋποθέσεις του ορίου ηλικίας και του χρόνου ασφάλισης που κατά περίπτωση κατοχυρώνουν.

Ειδικώς, κατά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου και εφόσον εκφραστεί η βούληση του ασφαλισμένου για την εφαρμογή των διατάξεων της διαδοχικής ασφάλισης, με την υποβολή σχετικής αίτησης στον τελευταίο φορέα, δύνανται να συνταξιοδοτηθεί με τις προϋποθέσεις του ορίου ηλικίας και του χρόνου ασφάλισης που κατά περίπτωση έχει κατοχυρώσει.

Με την υποβολή της αίτησης στον τελευταίο οργανισμό και με το ισχύον δικαίωμα κατά την υποβολή της αίτησης θα εξετάζεται πλέον κατ' εφαρμογή των διατάξεων περί διαδοχικής ασφάλισης του άρθρου 5 του ν. 3813/2010 εάν πληρείται η προϋπόθεση της επέλευσης του ασφαλιστικού κινδύνου, του ορίου ηλικίας για το γήρας, οι προϋποθέσεις για την κρίση της αρμοδιότητας πριν τη δέσποση της ασφάλισης ή την υποβολή της αίτησης και στη συνέχεια οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, ήτοι όριο ηλικίας και χρονικές προϋποθέσεις της νομοθεσίας σας, για την απονομή της σύνταξης.

Συνημμένα σας αποστέλλουμε αιτήσεις ασφαλισμένων προκειμένου η υπηρεσία σας απαντήσει αρμοδίως.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Δρ. ΑΡΤΕΜΙΣ ΑΝΑΓΩΣΤΙΔΟΥ ΔΕΔΟΥΛΗ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

Συνημμένα: Φάκελος υποθέσεων

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Γ. Γραμματέα
3. Γραφείο κας Γενικής Δ/τριας Κ.Α.
4. Δ/ση ΚΑΜ
5. Δ/ση Κ.Α.Α
6. Τμ. Διαδοχικής Ασφάλισης

